/09

Den 30. marts 2009 blev i sag nr. 74.452:

xxxxxx xxxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxx xxxx xxxxx
xxxx xxxxxxxx

mod

Forsikrings-Aktieselskabet Alka
Engelholm Alle 1
2630 Taastrup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Forsikrings-Aktieselskabet Alka, klager over selskabets afvisning af at udbetale dækning som følge af et ulykkestilfælde.

Selskabet henviser til, at klagerens eventuelle krav på dækning er forældet.

Det fremgår af sagen, at klageren den 30/10 2003 blev slået af sin tidligere kæreste. Af afhøringsrapport af 30/10 2003 fremgår:

> "A/F forklarede. at hun for ca. 45 minutter siden var blevet kontaktet af sin eks-kæreste, der havde henvendt sig på adressen Haveforeningen … hvor hun pt. opholder sig.
> Hun havde kommet sammen med ham i ca. 1½ år, men havde gjort forholdet op den 26. september 2003.
> Forholdet var bragt til ophør uden de store problemer, hvorfor hun ikke havde noget imod at tale med ham.
>
> Han var selv gået ind i huset, idet døren stod åben, og hun havde spurgt hvad hun kunne hjælpe ham med.
> Han havde spurgt, om hun gav en kop kaffe, og de havde sammen siddet og drukket kaffe.
> Han havde virket rolig og ikke påvirket af spiritus, men på et tidspunkt havde han beskyldt hende for at genere ham ved telefonopkald på forskellige tider af døgnet.
> Hun havde benægtet dette, men oplyste, at hun utallige gange var blevet kontaktet på sin mobiltelefon på de mest underlige tidspunkter. Hun kunne se, at der blev ringet fra et hemmeligt nummer, men var næsten sikker på at det var eks-kæresten.
> På et tidspunkt havde hun bedt ham om at forlade stedet. Han havde rejst sig og på vejen ud, havde han taget hendes mobiltelefon, der lå på sofabordet.
> Hun havde bedt ham om at lade telefonen ligge, men han var fortsat hen til hoveddøren for at forlade huset.

Hun havde taget fat i hans arm for at tilbageholde ham, men han havde vendt sig og med den ene hånd skubbet hende i ansigtet, hvorved hun faldt om på gulvet.
Hun fik fat i sin anden mobiltelefon, der havde ligget på en reol. Dette havde eks-kæresten bemærket, og han havde sat sig ovenpå hende, medens hun lå på gulvet, og vristet telefonen ud af hendes hånd. Uden at gøre hende noget eller sige noget var han gået ud af hoveddøren og ud i haven, hvor han fortsatte til havelågen. hvor hun indhentede ham og greb fat i hans ene arm.
Han havde vendt sig om og med knyttet hånd havde han slået hende med stor kraft på venstre side af hovedet, hvorved hun faldt omkuld og landede på jorden.
Han havde ramt hende lige under venstre øje. Hun havde ikke været bevidstløs.
Han var herefter gået ud af haven og kørt fra stedet i sin bil, en sølvgrå Fiat Uno.
Hun var gået ud af haven for at se efter ham, og hun bemærkede, at han kom kørende tilbage til stedet.
Hun havde stoppet ham, og han havde på opfordring afleveret begge mobiltelefonerne. Uden at de havde talt sammen, var han kørt fra stedet, hvorefter hun havde tilkaldt politiet.
Hun kunne se på sin ene mobiltelefon, at han havde været inde i hendes 'telefonbog', da displayet viste navnet 'Claus'. Hun var sikker på, at han havde ville undersøge, om hun havde nogle nye mandlige bekendtskaber. Han var sygelig jaloux og havde på et tidspunkt udtalt, at hvis han ikke kunne få hende, var der ingen der skulle have hende.
…
Ved gennemlæsning torsdag den 30/10-03 kl. 1815 havde afhørte følgende tilføjelser/ændringer:
I handlingsforløbet hvor hun tager sin mobil og han tager den fra hende og går er der byttet lidt om på handlingsforløbet. Det skal være som følgende:
Afhørte fik fat på sin anden mobiltelefon, hvorefter han skubbede hende så hun faldt på stuegulvet. Herefter satte han sig på hende og fik vristet telefonen fra hendes. Så rejste han sig og gik ud af havedøren. Afhørte løb efter og greb fat i hans arm, da han var kommet umiddelbart uden for døren, hvorefter han vendte sig og skubbede hende i ansigtet, hvorved hun faldt ind i huset igen.
Herefter smækkede han døren og gik.
Afhørte rejste sig og løb efter ham og indhentede ham ved havelågen."

Klageren anførte i skadeanmeldelse af 4/11 2003 til selskabet:

"Eks. kæreste dukkede op uanmeldt i mit havehus hvorpå han overfaldt mig.
Årsag: Jalousi."

Som følge heraf anførte selskabet i skrivelse af 12/12 2003 til klageren:

"Vi har modtaget de lægelige oplysninger og politirapporten.

Desværre må vi meddele Dem, at hændelsen ikke er dækket af forsikringen, da skaderne opstod under håndgemæng med Deres ekskæreste.

I henhold til forsikringsbetingelsernes afsnit 2.2. bliver personskade opstået ved forsikredes deltagelse i slagsmål/håndgemæng ikke betragtet som ulykkestilfælde."

Klagerens tidligere kæreste blev ved Retten i T. den 25/3 2004 dømt for at have slået klageren.

Overlæge dr.med. T.S.O. anførte i neurologisk speciallægeerklæring af 16/8 2006:

"40-årig kvinde, som oktober 2003 i forbindelse med overfald får tildelt et kraftigt slag over venstre øje og kind således, at hun i nogle få sekunder mister bevidstheden og falder til jorden. Efterfølgende, kraftig misfarvning og hævelse af venstre øje, øjenomgivelser og kind. Har endvidere fået et slag på tænderne, således at +1 og +2 i overmunden var slået løse og siden hen har måttet rodbehandles. Efterfølgende tågesyn svarende til venstre øje i et par måneder. Lige siden ulykkeshændelsen, daglig trykkende hovedpine, som trækker ned i nakken og skulder. Daglig generet af spændinger og ømhed i nakke/skulderågsmuskulaturen. Generne forstyrrer nattesøvnen og kræver til stadighed smertestillende behandling, i form af Panodil. I en periode været generet af svækket hukommelse og er fortsat koncentrationsbesværet og træt.
Ved den objektive neurologiske undersøgelse er der fundet fuldstændig normale forhold, fraset en betydelig ømhed ved palpation af nakke/skulderågsmuskulaturen, samt nakkefæsterne. Endvidere smerter og ømhed ved bevægelse i halshvirvelsøjlen i alle retninger. Skadelidte har sandsynligvis pådraget sig en lettere hjernerystelse i forbindelse med slaget. Den daglige hovedpine, som fortsat er til stede, tre år efter ulykkeshændelsen, må nu antages at have antaget en kronisk karakter og den må anses, at være en følge af det tildelte slag. Den kroniske ømhed af muskulaturen i nakke/skulderåg, samt smerterne ved bevægelse heraf, må også antages at være af blivende karakter. De nævnte gener, tillige med den daglige oplevelse af træthed, må tilskrives ulykkeshændelsen."

Klageren anførte i skrivelse af 12/1 2007 til selskabet:

"Undertegnede klager hermed over behandlingen, af min anmeldelse efter overfald d. 30/10-2003.
Efterfølgende sender I mig, et frækt brev d. 12/12-2003, hvor I kategorisk afviser, at det er et ulykkestilfælde, at jeg i min kolonihave blev overfaldet af min på angivende tidspunkt x-kæreste. I opsiger mit ulykke/forsikringsforhold med 14 dages varsel.
Erstatningsnævnet er d. 20/09-2006 kommet frem til den afgørelse, at overfaldet med tilskadekomst til følge, udgør en méngrad på 12 % jf. erstatningsansvarslovens § 4.
Med denne afgørelse, forlanger jeg at sagen genoptages og behandles, som et ulykkestilfælde med den erstatning, jeg er berettiget til, set udfra at jeg på skadesdatoen var ulykkes/forsikringstager."

Selskabet anførte som følge heraf i skrivelse af 2/2 2007 til klageren:

"Desværre må vi meddele dig, at vi ikke kan imødekomme dit krav, da sagen er forældet og der ikke er fremkommet nye oplysninger, som ændrer vores tidligere afgørelse af sagen.

Ifølge Forsikringsaftalelovens paragraf 29 er et krav forældet to år efter udgangen af det kalenderår, hvor du fik kendskab til kravet, og til det er forfaldet. At få kendskab til kravet vil i dette tilfælde sige, at man er bekendt med sagens afgørelse.

Det fremgår af sagens akter, at vi skrev til dig den 12.12.2003 med afvisning af skaden.

Din mulighed for at klage over afgørelsen blev således forældet den 31.12.2005."

Klageren har ved skrivelse af 8/8 2008 over for nævnet nedlagt påstand om, at selskabet skal anerkende, at hun er berettiget til dækning for det anmeldte ulykkestilfælde. Klageren har til støtte herfor anført:

"ALKA underrettes straks efter overfald, men afviser pr. telefon overfaldet og sender mig et frækt brev med opsigelse af min forsikring.

Sagen kører og der falder dom.
Sagens omfang undersøges af div. speciallæger.

Da dom er afsat samt méngrad fastlagt kontaktes ALKA igen, som bevis på deres totalt forkerte behandling af sagen.

Denne gang afvises sagen som forældet.

30/10 03 Jeg bliver overfaldet af x-kæreste, hvorefter jeg kommer på skadestue og herefter hos politiet.

Nov. 03 Sag anmeldes til ALKA, som afviser alt og sender mig et frækt brev, med opsigelse af min forsikring.

Nov. 03 Advokat kontaktes for at køre min sag.

25/3 04 Der afsiges dom ved retten i A.
Afgørelse: Det var overfald.

20/9 06 Arbejdsskadestyrelsen kommer med vurdering, méngrad er 12 procent.

12/01 07 ALKA kontaktes igen med dokumentation for at det var overfald med méngrad til følge.

2/2 07 ALKA kommer nu med den begrundelse af sagen er forældet."

Selskabet har ved skrivelse af 9/9 2008 fastholdt sin afgørelse over for nævnet. Selskabet har til støtte herfor anført:

"I klagers opridsning af hændelsesforløbet til Ankenævnet skriver klager, at Retten i T. afsagde dom den 25. marts 2004, samt at det i dommen blev afgjort, at der var tale om overfald.

For god ordens skyld skal det bemærkes, at selskabet ikke har været vidende om, at der var afsagt dom over ekskæresten. Selskabet har ej heller i skrivende stund modtaget kopi af dommen.

Forsikringen dækker jfr. afsnit 1.1. følger af ulykkestilfælde. Ved ulykkestilfælde forstås en pludselig hændelse, der forårsager personskade.

Af forsikringsbetingelsernes afsnit 2.2.1. fremgår det imidlertid, at personskade opstået ved forsikredes deltagelse i slagsmål/håndgemæng ikke betragtes som ulykkestilfælde.

På baggrund af forklaringerne til politirapporten var Alka Forsikring af den opfattelse, at forsikredes skader var opstået under håndgemæng med ekskæresten, hvorfor selskabet afviste at dække eventuelle varige følger.

Forsikrede oplyser i sin klage til Ankenævnet, at der den 25. marts 2004 blev afsagt dom over ekskæresten. Af dommen fremgår det angiveligt, at ekskæresten blev dømt for overfald. Selskabet har dog ikke modtaget kopi af dommen, men såfremt det lægges til grund at ekskæresten blev dømt for overfald den 25. marts 2004, må klager på dette tidspunkt være blevet klar over, at hun havde et krav mod selskabet.

Ifølge den på skadetidspunktet (og domstidspunktet) gældende Forsikringsaftalelovs § 29 forældes krav mod selskabet efter 2 år fra udløbet af det kalenderår, hvor skadelidtes krav var forfaldet, såfremt skadelidte var bekendt med kravet, og at dette var forfaldet, og i alt fald 5 år efter kravets forfaldstid.

Et krav grundet i forsikringsaftalen anses for forfaldet 14 dage efter det tidspunkt, hvor de kendsgerninger der danner grundlag for kravet er indtrådt.

At være bekendt med kravet, og bekendt med at det er forfaldet i Forsikringsaftalelovens forstand betyder, at man er klar over, at man har varige gener samt at disse stammer fra ulykkestilfældet.

Klager må med dommens afsigelse den 25. marts 2004 være blevet klar over, at episoden blev betragtet som overfald og således klar over, at hun havde et krav mod selskabet, men henvendte sig først til selskabet næsten 3 år senere, nemlig ved brev af 17. januar 2007.

Det skal dertil anføres, at klager i hele forløbet ses at have været repræsenteret af advokat. Som repræsentant for klager må advokaten ligeledes med dommens afsigelse have været klar over, at klagers eventuelle krav mod forsikringsselskabet var forfaldet og at der var en risiko for forældelse af kravet, såfremt dette ikke blev fremsat over for selskabet.

Med dommen af 25. marts 2004 må klager have været klar over sit krav og klar over, at det var forfaldet i forsikringsmæssig forstand, hvorfor vi må fastholde, at klagers krav med henvisning til Forsikringsaftalelovens § 29 er forældet senest med udgangen af 2006.

Det skal for god ordens skyld pointeres, at der ikke er noget krav om, at begge Forsikringsaftalelovens frister (henholdsvis den 2-årige og den 5-årige) skal være udløbet. Et krav om erstatning er forældet når blot én af fristerne er udløbet.

Afslutningsvis skal det bemærkes, at vi finder, at klager har forholdt sig særdeles passivt ved først nu - 1,5 år efter Alka Forsikrings brev af 2. februar 2007 - at have indbragt sagen for Ankenævnet for Forsikring."

Som følge heraf anførte klageren i skrivelse af 29/9 2008 til nævnet:

"Jeg har desværre ikke set politirapporten, fra overfaldet på mig d. 30/10-2003, som efter Alka's udsagn er langt fra de faktiske hændelser.

Min x-kæreste P.H. var ikke inviteret på besøg d. 30-10-2003. Han dukkede uanmeldt op i mit kolonihavehus. Han stod pludselig i døren, som stod åben ud til haven. Han sagde til mig, jeg skal snakke med dig, hvorefter han bare gik ind i stuen og satte sig i en stol. Han virkede aggressiv over noget med telefonopringninger. Da diskussionen udviklede sig til

skænderi, bad jeg P. om at forlade mit hus. Han rejste sig for at gå, men da han på vej ud og gik forbi mig ville han have fat i min mobiltelefon, som jeg sad med i hånden. Jeg rejste mig fra den stol jeg sad i med telefonen i hånden. Jeg sagde til P. Gå nu. Hvorefter han væltede mig ned på gulvet, satte sig oven på mig, hvor han med venstre hånd holdt om min hals, imens han vristede telefonen ud af hånden på mig. Han rejste sig og var på vej ud af døren, da han så at jeg var kommet på benene og jeg greb ud efter en anden mobiltelefon, som jeg havde stående til opladning på en reol. P. vendte om, kom ind i huset igen, hvor han også tog den anden telefon fra mig. P. Gik ud af huset og hen ad havegangen, til havelågen. Jeg gik efter ham og bad ham flere gange om at aflevere mine telefoner tilbage. Han stillede sig på den anden side af havelågen så vi nu stod over for hinanden. Jeg bad ham endnu engang, om at få mine telefoner tilbage, hvorefter han gav mig knytnæve slag i ansigtet så jeg faldt om på gangstien i min have.
P. kørte væk i sin bil, med telefoner.
Jeg gik ud for at finde en nabo, så jeg kunne låne en telefon, men uden held. Jeg var på vej tilbage til mit hus, da P. kom kørende tilbage imod mig. Jeg var bange for om han ville køre mig ned, men heldigvis standsede han ved siden af mig, hvor han ud af sit bilvindue smed mine telefoner ud på jorden foran mig. P. havde slette alt, uden undtagelse, i mine telefoner.
Jeg samlede mine telefoner op og gik ind i mit hus, og P. kørte sin vej.
Jeg ringede til politiet, som sendte 2 betjente fra nærpolitistationen i H. De kom hurtigt og optog rapport. De bad mig om at tage på skadestuen og bagefter skulle jeg henvende mig på G. Politistation.
Min kammerat I.A. kom ud til mig og kørte for mig.

Han kender også P. særdeles godt. P. har forsøgt at true B. til at holde sig væk fra mig.
På G. Politistation dukkede P. op. Han var indkaldt til afhøring. Han henvendte sig til mig og sagde grimme ting, så politiet måtte bede ham om at tie stille og stoppe.

Alka har til jer skrevet, at ifølge P.s udsagn kastede jeg mig over ham, hvilket jeg ikke kan se muligt. Jeg har desværre siden 1999 været ramt af discusprolaps med gangbesvær og store smerter til følge.

Et andet udsagn fra P. som Alka kommenterer er, at P. ikke har skubbet til mig og slået på mig. P. er i domsafsigelsen dømt for begge tilfælde. Jeg vedlægger billeder, som er taget af mig, på G. Politistation d 30-10-2003.

På baggrund af hændelserne, som jeg har svært ved at tro politirapporten kan være meget afvigende fra, så er det jo helt grotesk, at Alka kan affærdige mig helt og holdent da jeg den 5-11-2003 bestiller en skadesanmeldelse. Der bliver sagt fra Alka, at det er spild af tid at udfylde og sende en skadesanmeldelse.
Derimod sender Alka mig d. 12-12-2003 et brev med opsigelse af min ulykkesforsikring, med 14 dages varsel. Jeg kontakter Alka pr. telefon for at få en forklaring på opsigelsen. Alka siger at de har modtaget en politirapport, og ud fra den har de vurderet at det var håndgemæng og ikke overfald. De rådede mig derfor til ikke at gøre mere i denne sag.

Civilstyrelsens afgørelse med fastsættelse af méngrad kommer d. 24-9-2006. Derefter kontakter jeg igen Alka i november 2006 for at klage over deres behandling af min sag. Jeg får den besked, at hvis jeg vil klage så kan jeg gøre det skriftligt. Og det gør jeg så d. 12-1-2008.

På baggrund af den total afvisende holdning fra Alka, mente jeg ikke at det var formålstjenstligt at klage efter domsafsigelsen, men vente, så længe div. lægeundersøgelser var i

gang, angående mén efter overfaldet da jeg skønnede det var vigtigt at vide, hvad erstatningen omhandlede, inden Alka igen frækt skulle afvise sagen."

Selskabet anførte herefter i skrivelse modtaget af nævnet den 20/10 2008:

"Indledningsvis skal vi bemærke, at Alka Forsikring ikke har haft fornødent grundlag for at tilsidesætte, hvad der er anført i politiets rapport.

Klager giver i sit brev - nu 5 år efter - en anden forklaring om hændelsen end den hun i sin tid afgav til politiet.

Det er imidlertid ikke hændelsesforløbet, som sagen er afvist på baggrund af, men derimod at klager (og hendes advokat) siden den 25. marts 2004 må have været klar over sit krav, hvorfor det ved klagers fornyede henvendelse til selskabet den 17. januar 2007 var forældet.

Vi må således fastholde vores stillingtagen til klagen, som meddelt i vores brev af 10. september 2008, og skal i det hele henvise til anbringender heri."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"1. Hvad dækker forsikringen
1.1. Forsikringen dækker følger af ulykkestilfælde.
Ved ulykkestilfælde forstås en pludselig hændelse, der forårsager personskade.
…
2. Hvad dækker forsikringen ikke.
…
2.2. Slagsmål eller deltagelse i strafbare handlinger.
2.2.1. Personskade opstået ved:
• Forsikredes deltagelse i slagsmål/håndgemæng eller
• Forsikredes deltagelse i strafbare handlinger

betragtes ikke som et ulykkestilfælde."

Nævnet udtaler:

Indledningsvist bemærker nævnet, at selskabet i 2003 afviste, at der var tale om et dækningsberettigende ulykkestilfælde med henvisning til undtagelsesbestemmelsen om håndgemæng.

Efter sin gennemgang af sagen, herunder politirapporten samt dommen fra Retten i T, finder nævnet, at klageren senest ved dommens afsigelse den 25/3 2004 havde kundskab om sit krav, og om, at det var forfaldet.

8. 74.452

I henhold til den i forsikringsaftalelovens dagældende § 29 forældes krav grundet i forsikringsaftalen to år efter udgangen af det kalenderår, i hvilket klageren har fået kundskab om sit krav, og om, at det er forfaldet. Herefter, og henset til ovenstående finder nævnet, at et eventuelt krav efter overfaldet den 30/10 2003 var forældet ved udgangen af 2006.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen